

Kristeligt Dagblad

Udgivet af A/S Kristeligt Dagblad
Grundlagt 1896

Ansvarshavende chefredaktør: Erik Bjerager
Tryk: Dagbladet i Ringsted

Man skulle tro, at pave Frans havde læst vores egen teolog K.E. Løgstrup, der også kæmpede med at forene kristendommen med det moderne liv. Begge fremhæver næstekærligheden som den sandhed, der netop i kraft af relationen til den anden ikke kan være absolut.

CHRISTOFFER EMIL BRUUN, KRONIKREDAKTØR, I DAGBLADET POLITIKEN

8 | Debat

I leder

Fråseri skader viljen til at hjælpe

Organisationer bør stramme op, så ansatte ikke fristes over evne

Afhentning i limousine fra lufthavnen og ekstremt dyre førsteklasseflybilletter. Lars Løkke Rasmussens (V) rejsevaner som formand for organisationen Global Green Growth Institute, der er skatteyderfinansieret og har til opgave at fremme grøn vækst i udviklingslande, kalder på umiddelbar forargelse.

Den tidligere statsminister har angiveligt blot fulgt de gældende retningslinjer for organisationen, men har dog nu selv taget skridt til at ændre praksis, så han fremover ikke rejser mere ekstravagant end en dansk minister.

Historien rejser mindst to principielle spørgsmål. Om de internationale organisationer, der er finansieret af skatteydere, hvad enten det er FN-organer, EU eller bistandsorganisationer, omgås deres midler med den fornødne respekt. Og om man som garvet politiker ikke bør bruge sin sunde fornuft og tænke sig om, *før* formiddagsaviserne fortæller om ens gøren og laden på forsiden.

De fleste danskere har forståelse for og kan acceptere, at politikere med mange rejse-dage har brug for at møde veludhvilede frem efter en lang oversøisk rejse, og de færreste forventer, at topfolk, hvad enten det er politikere eller ledere i humanitære organisationer, rejser på ubekvemme tidspunkter, indlogerer sig på de ydmygeste hoteller eller flyver med lavprisselskaber, hvor billetterne ikke kan ændres i sidste øjeblik. Og der er samtidig også en bred folkelig opbakning til, at Danmark bidrager til internationalt samarbejde, bistand og udvikling som et velstående og velfungerende land. Men den forståelse sættes på en alvorlig prøve, når de, der forvalter midlerne, i dette tilfælde Lars Løkke Rasmussen, ikke omgås dem med den fornødne respekt. Helt grotesk i den konkrete sag, hvor det er penge, der går fra bistand til unødigt luksus og anvendes af en politiker, der ønsker færre offentlige udgifter, færre bistandsmidler og dertil skattelettelser.

Det er skadeligt for viljen til at hjælpe, hvis befolkningen får indtryk af, at der skaltes og valtes med betroede midler. Derfor bør de internationale organisationer stramme op og udarbejde klare regler, der begrænser over- og luksusforbrug. Det er uhensigtsmæssigt, hvis det overlades til den enkelte politiker eller ngo's egen dømmekraft og samvittighed at afgøre, hvad der er ret og rimeligt.

Der er desværre mange uheldige eksempler på, at politikere omgås betroede midler mere og mere lemfældigt, som tiden går, og der er mange eksempler på, at politikere bliver fristet af magtens mange muligheder. Den mulighed bør de ikke have. Det skylder man borgerne, de mennesker, hjælpen var tiltænkt og også politikere selv, der dermed beskyttes mod egen svigtende dømmekraft. *kdh*

fra debatten på kristendom.dk

En folkekirke skal være en rummelig kirke. Men den må ikke være så rummelig, at den kan rumme ledere, som tror, at Gud ikke findes, eller tvivler på, om han nu også gør det.

En kirke kan ikke have ledere, der ikke taler og lever, som Jesus gjorde det eller ville have dem til at gøre det.

LEIF ASMARK JENSEN,
HARE KRISHNA-MUNK

SÅDAN SKRIVER DU TIL AVISEN

Kronikker: højst 7500 anslag inklusive mellemrum.
Kommentarer: højst 3500 anslag inklusive mellemrum.
Læserbreve: højst 900 anslag inklusive mellemrum.

Alle indlæg forsynes med navn, adresse og stilling. Medsend gerne portrætfoto. Indlæg, der sendes til Kristeligt Dagblad, må ikke sendes til andre aviser. Kronik- og debatredaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte i indlæg. Efter at et indlæg har været bragt i Kristeligt Dagblad, er det alene avisen, der har retten til at publicere det på sociale medier og andre steder på internettet. Alt stof, der bringes i avisen, arkiveres i elektroniske arkiver, herunder Infomedia, og publiceres på avisens egen hjemmeside kristeligt-dagblad.dk

Kommentarer og læserbreve til: debat@k.dk. Kronikker til: kronik@k.dk eller send til: [# Kirkeråd til effektivisering. Menighedsrådene skal have mere hjælp](mailto:Kristeligt Dagblad, Vimmelskiftet 47, 1161 København K.</p>
</div>
<div data-bbox=)

AF JOHN THEIL MÜNSTER

FREM TIL UDGANGEN af oktober i år kan forventes en interessant debat om folkekirkens styrelsesforhold med udgangspunkt i debatoplægget fra udvalget med det lange navn.

Et eventuelt kirkeråd for indre anliggender og økonomi bør som et påtrængende emne forholde sig til, hvordan menighedsrådene løfter deres administrative og personaleledelsesmæssige opgaver som led i det samlede myndighedssystem i folkekirken. Der afholdes næppe et eneste møde, hvor menighedsrådsmedlemmer fra forskellige menighedsråd mødes, uden at der klages over de administrative byrder, som rådene skal løfte, og som lægger beslag på tid og energi i et omfang, hvor manglende tid og kræfter til at beskæftige sig med kirkens liv og vækst i sognet bliver det beklagelsesværdige resultat.

Hertil kommer, at udviklingen i folkekirkens medlems-tal kalder på opmærksomhed

om, hvordan de lokale kirkeskattekroner anvendes. Heraf flyder en forpligtelse til vedvarende fokus på, at de administrative og økonomiske opgaver kan varetages og udføres på en måde, der er økonomisk optimal i henseende til personaleforbrug, og samtidig vil kunne sikre den fornødne kvalitet i arbejdet.

KARAKTERISTISK FOR de fleste menighedsråd i mindre og mellemstore sogne er, at nævnte administrative opgaver varetages af oftest læge rådsmedlemmer, som har påtaget sig poster som kontaktperson eller kasserer, og som højst i yderst begrænset omfang har professionel hjælp til rådighed.

Kontaktpersonen, som enten kan være et lægt rådsmedlem eller en præst, eventuelt et lægt medlem og en præst i samarbejde, skal på vegne af menighedsrådet varetage personaleledelsen.

I et antal større sogne har menighedsrådene valgt at overlade personaleledelsen og varetagelsen af al administration til en ansat administrativ leder.

Kontaktpersonordningen er i sådanne sogne enten formelt bevaret, eller der er søgt dispensation herfor, ligesom kirkeværgehvervet ved dispensation også kan være henlagt til administrationschefen.

Såfremt sognet og menighedsrådet tillige har ansvar for kirkegårdsdrift, kan der i de største sogne være tale om en samlet antal ansatte, der kommer ganske højt op og tangerer 100 medarbejdere. Det er evident, at personaleledelsesopgaven her kræver en professionel, dagligt tilstedeværende ledelse og ikke kan håndteres af en kontaktperson.

I et antal provstier er der som støtte til den lovbestemte kontaktpersonordning etableret et samarbejde mellem menighedsrådene om finansiering af konsulentbistand på personale- og økonomiområdet, ligesom der på provstiplan kan være etableret "regnskabskontorer", finansieret af de deltagende menighedsråd i fællesskab. Endelig kan menighedsrådene vælge mod betaling at *outsourc*e økonomiopgaver. På specielt personaleområ-

det kan menighedsrådenes kontaktpersoner søge konsulentrådgivning i Landsforeningen af Menighedsråd, som stiller kompetente personalejurister til rådighed. Der er behov for at tilskynde menighedsråd, som ikke allerede er i gang hermed, til at overveje fremadrettet håndtering af de administrative opgaver og funktioner og søge etableret fælles varetagelse af administrative funktioner i provstiregi.

PÅ SAMME MÅDE bør provstiuvalgene, hvor dette ikke allerede er sket, tilskyndes til at tage initiativ til drøftelse med menighedsrådene i provstiet om sådan fælles varetagelse. En fælles administrativ enhed på provstiveau med to-tre medarbejdere vil være mere robust over for personalefravær og vakanter.

Det er vigtigt at pointere, at menighedsrådenes beslutningskompetence på de administrative områder skal bevares intakt side om side med at udarbejdelse af beslutningsgrundlag, implementering af beslutninger samt daglig drift placeres i en stør-

re og mere fagligt robust organisationsramme.

For større og helt store sognes vedkommende bør menighedsrådene alternativt overveje, om etablering af en lokal professionel administrativ ledelsesfunktion, der tilmed kan varetage udførelsen af ovennævnte administrative opgaver, bistået af supplerende arbejdskraft i begrænset omfang, kan være vejen frem, enten til erstatning eller til supplement for kontaktpersonordningen.

Såfremt det skal kunne lykkes at bringe folkekirkens udgifter til administration og forskellig support i fokus med henblik på effektiviseringer, forbedringer og optimeret økonomi, er det bydende nødvendigt at sikre hensigtsmæssige administrative strukturer, der kan arbejde med disse udfordringer.

Derfor må et eventuelt kommende kirkeråd for indre anliggender og økonomi på banen og løfte disse udfordringer snarest muligt.

John Theil Münster er cand.scient.pol. og formand for menighedsrådet i Birkerød Sogn

ordet

Da sagde Jesus til ham: "Hvis I ikke får tegn og undere at se, tror I ikke." Den kongelige embedsmand svarede: "Her, kom med hemed, før mit barn dør." Jesus sagde til ham: "Gå hjem, din søn lever." Manden troede Jesus på hans ord og gik.

Joh. 4, 48-50

Embedsmanden, faderen til den syge dreng, har glædet sig til at komme hjem til Kaspernaum, men han rejste ikke hjem for at finde ud af, om nu Jesu ord havde udrettet noget. Han troede straks Jesus på hans ord, da Jesus sagde: "Gå hjem, din søn lever."

Hans tro forekommer os ubegribelig. Jeg skriver med vilje at hans tro "forekommer" ubegribelig, for når vi tænker nærmere over faderens tro, er den alligevel ikke aldeles ubegribelig. For hvor kom den fra?

Den kom tydeligt nok fra Jesus, som han talte med, og vel også tidligere havde mødt. Det var Jesu tro, der forplantede sig til ham. Jesu tro – at han blot kunne sige et ord, og så blev sønnen rask – den var og er ganske ubegribelig.

Tit leder vi efter det ubegribelige, det øphøjede og ufattelige de forkerte steder.

Vi finder det hos Jesus – først i hans kærlighed. Hvordan den kunne være ved, da han blev pint og korsfæstet, forstås vi ikke. Dernæst møder vi det ubegribelige i Jesu tro og sikkerhed. Han var ubegribeligt sikker i sin tro på Gud. Han stolede også på, at han selv gjorde det, som Gud ville. Det stolede han på både, når han sagde: "Dine synder er dig forladt," og når han sagde: "Vi skal være sammen igen i Guds rige."

Vi vil finde en forklaring på hans tro, bliver vi blinde, som når man stirrer ind i et skarpt lys. Lyset falder på os, men vi kan ikke se lyskilden. Lyset faldt på denne far, da Jesus sagde: "Gå hjem, din søn lever." Og lyset fremkaldte faderens tro på det, Jesus sagde til ham.

Vi må bede om, at en lignende tro vil blive givet til os, ikke en mærkværdig tro ud i det blå, men tro som tillid til det budskab, der lyder til os.

Ebbe Paludan

teologisk tanke

Henry David Thoreau (1817-1862), forfatter, i: "Om at vandre", 1862:

"Der er en rigtig vej; men vi er svært tilbøjelige til at tabe sig og uagtksomhed at vælge den forkerte. Vi ville gerne gå den tur, vi endnu aldrig har gjort gennem denne virkelige verden, den tur, som er aldeles symbolsk for den sti, vi elsker at vandre ad i den indre og ideelle verden; og utvivlsomt har vi til tider svært ved at vælge retningen, fordi den endnu ikke klart eksisterer i vor tanke."

"Der er en lille gruppe, som vender vores samfund ryggen, og som udviser samfundsnedbrydende adfærd. Det er ikke acceptabelt, når man ikke indordner sig og lever op til vores helt grundlæggende værdier og regler i Danmark."

ANNETTE VILHELMSEN (SF), SOCIAL-, BØRNE- OG INTEGRATIONSMINISTER, I BERLINGSKE

kort sagt

Højregrundtvigianismen

THUE KJÆRHUS forstander på Rønshoved Højskole, Højskolevej 4, Kruså

Her gik jeg og troede, at det var centrum-venstre, der hav-

de overtaget Grundtvig. Sådan ser det i hvert fald ud, hvad angår den organiserede del af det grundtvigiske.

De grundtvigianere, som tilhører centrum-højre i Grundtvigsk Forum, er således ikke længere i zenit på samme måde som tidligere. Her er der sket en venstre-drejning. På højskolerne har kulturradikalismen og rationalismen stået stærkt siden 1960'erne.

Jeg kan derfor slet ikke genkende Kim Arne Pedersens fortolkning af udviklingen. At Venstre, som jeg er medlem af, skulle være særlig grundtvigsk, er ikke dækkende for mine erfaringer.

Venstre har derimod udviklet sig bort fra Grundtvig og den organismetænkning, der ligger til grund for det

grundtvigiske. Det er sket i takt med, at Venstre har forladt det agrare univers og er blevet et moderne byparti.

En af opgaverne, vi har sat os i Rønshovedgruppen, er netop at forene alle i det grundtvigiske til kamp mod rationalisme og den åndløshed, som bliver mere og mere markant i Danmark. Ny-rationalismen findes både hos SF, S, R og Venstre og er et med tidsånden.

Tak til Ebbe Paludan!

FILIP ANDREASEN lærer, Himmelbjergvej 115, Silkeborg

Gennem nogen tid har pastor Ebbe Paludan ofte været forfatter til Kristeligt Dagblads faste rubrik "Ordet".

Det har for mig næsten hver

gang været en rigtig god og livsbekræftende oplevelse at læse disse indlæg, som tit er det første, jeg kaster mig over

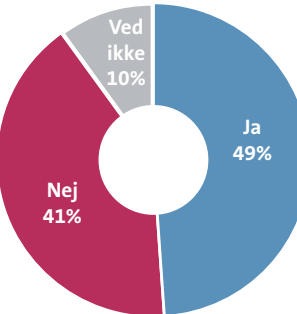
i avisen – og som jeg må have med, selv på dage, hvor jeg ikke når at læse andet! Tak, Ebbe Paludan!

ugens debatspørgsmål på k.dk

Er det i orden at bruge robot-vasketoiletter i ældreplejen i Danmark?

JA 49 %
NEJ 41 %
VED IKKE 10 %

517 svarede i sidste uge. Svarene blev optalt fredag klokken 14.00. Afstemningen er ikke repræsentativ, men giver et billede af, hvordan brugerne af Kristeligt Dagblads netavis ser på aktuelle spørgsmål.

Denne uges spørgsmål: Mener du, at det er Danske Kirkers Råds opgave at arbejde aktivt for en stormoské i København?

Når etikken spænder ben for sig selv

etisk set

AF JACOB BIRKLER

FORLEDEN REJSTE JEG med toget og sad sammen med flere medpassagerer.

Det var tidlig morgen og mange sad og sov i kupéen, deriblandt passageren ved min side. Overfor sad to passagerer midt i en samtale. De talte sagte, nærmest hviskede. Pludselig udbrød den ene: "Det her er jo slet ikke en stillekupé!". Herefter begyndte de at samtale i et meget højt stemmeleje, hvilket bevirkede, at personen, der sad ved min side, vågnede og kun svært kunne falde i søvn igen.

Der er ingen pligt til at vise hensyn, hvilket de to samtalende passager derfor undlader at gøre.

Eksemplet kan både illustrere, hvad etik er, og hvad etik ikke er, og hurtigt kan man slutte sig til, at den synes at mangle her.

Men lad os nu hypotetisk antage, at det rent faktisk var en stillekupé, og at de to passagerer udelukkende af denne grund fortsætter med at hviske, så personen ved min side derfor kan sove i fred. Handler de nu etisk?

Mit svar vil være nej. De handler ikke etisk, men udelukkende ud fra en given regel. Skulle der handles etisk, skulle det ske med udgangspunkt i de personer og den situation, de befinder sig i. Hvad enten man befinder sig i en stillekupé eller ej, handler etikken dybest set om at række ud over sig selv i en tilidsfuld og grundlæggende hensyntagen.

Nu kan der selvsagt være fordele ved, at DSB har stillekupéer. Dernæst bør det næsten være trivielt at nævne,

hvordan det samtidig er nødvendigt med love og regler, for at et samfund kan fungere.

Men alt for ofte sker det, at etik forveksles med nedskrevne regler, hvad enten de er juridiske, institutionelle eller på anden måde formgivet som i tilfældet med DSB's stillekupéer. Etik er derimod uskrevne regler, hvor vi enten er kulturelt dyrkede, personligt opdraget eller gennem livet dannet til at vise hensyn, som i tilfældet med personen, der trænger til et hvil i kupéen.

Men i dag skal firmaer og institutioner og hospitalsafdelinger formulere deres egen etik, hvilket netop sker i form af nedskrevne regelsæt, kodeks, charter, retningslinjer og det, der ligner.

Alt for ofte sker det, at etik forveksles med nedskrevne regler, hvad enten de er juridiske, institutionelle eller på anden måde formgivet.

be en etik bliver blinde for at være etiske, når situationen byder det.

Reelt sker der det, at etikken hermed bliver en mulighed for ikke at handle etisk. Konfronteres en person eller en virksomhed med anklager om direkte skadelig adfærd, lyder svaret ofte: "Vi følger loven og reglerne til punkt og prikke."

Det svarer til, at jeg undlader at hjælpe en gangbesvæ-

ret over gaden enten med den begrundelse, at det ikke er min pligt, eller at jeg betaler skat, så der burde være personer, der hjælper disse mennesker over gaden.

Med togkupéen som eksempel vil mange begynde at skelne mellem etik og etikette og mellem etik og moral og så videre. Men den grundlæggende pointe er den samme. Skal der arbejdes med etik, etikette og moral, skal der arbejdes med optikken, altså vores blik for andre end os selv. Uden blik for den anden, ingen egentlig etisk handling.

Etisk set bliver skrevet på skift af tidligere formand for Det Etske Råd Erling Tiedemann, højskoleforstander og medlem af Det Etske Råd Jørgen Carlsen, lektor og formand for Det Etske Råd Jacob Birkler, tidligere medlem af Det Etske Råd Klavs Birkholm og tidligere folketingsmedlem Tove Videbæk